

MEGOSZ Nagyrendezvény Füzéren – I.

Dr. Somogyvári Vilmos az idei Rimler Pál-díjas

Szeptember 23-án, fenn a távoli északon, a zempléni erdők és hegyek ölelésében, az apró részleteiben is körhűen helyreállított Füzer várának történelmi „árnyékában”, Füzer településen tartotta meg országos nagyrendezvényét a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége.

A kifejezetten zord, szeles, hűvös, csapadékos időjárás ellenére is szép számmal gyűltek össze a meghívottak, köztük *Jakab István*, az országgyűlés alelnöke, a MAGOSZ elnöke, *Györffy Balázs*, a Nemzeti Agrárgazdálkodási Kamara elnöke, *dr. Mezei Dávid* agrár-vidékfejlesztési stratégiai ügyekért felelős helyettes államtitkár (ME), *Ugron Ákos Gábor* állami földekért felelős helyettes államtitkár (FM), *Hörcsik Richárd*, a térség országgyűlési képviselője, *Zambó Péter*, az OEE elnöke, *Mocz András*, a MEGOSZ elnöke és a házigazda szerepét betöltő *Horváth Jenő*, Füzer polgármestere és a füzeri Erdőbirtokosság elnöke.

A rendezvény kezdetén *Duska József*, a MEGOSZ ügyvezető elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd felkérte *Dalvári Vince Gábort*, az FM főosztályvezető-helyettesét, hogy olvassa fel *dr. Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes üdvözlőlevelét.

„Tisztelt erdőtulajdonosok! Kedves erdész barátaim! Köszöntöm a magánerdősök országos találkozóját és konferenciáját Füzéren, a Zemplén szívében. Sajnálom, hogy kormányzati kötelezettségeim miatt nem lehetek önök között, ezért ezúton köszöntöm az esemény résztvevőit.

Az erdő legfontosabb természeti erőforrásaink egyike, nemzeti kincsként tekintünk a benne rejlő értékekre. Hazánk 2 millió hektár erdőterületének több mint 40 százaléka magánkézben van. Ezt a közel 900 ezer hektár területet mintegy félmillió erdőtulajdonos birtokolja. A rendszerváltozás óta hazánkban a magángazdálkodók 200 ezernél is több hektár erdőt telepítettek. Magyarország így – az egy főre jutó erdőterülettel – az Európai Unió élvonalába került. Kormányzatunk erdészeti stratégiájának célja, hogy az ország területének 27 százaléka fával borított legyen. Az erdők adta természeti vagyyonon túlmenően a bennük végzett munka legalább ilyen értékes, hiszen sok ember számára ad biztos megélhetést, a magyar vidék egyik megtartóerejét jelenti.

Jó ideje klímaváltozásra figyelmeztetnek a szakemberek. Ennek káros hatásaival szemben minden fával borított terület nagy segítséget jelent. A nyár elején kiadott kormányrendelet alapján lehetőség van ipari célú fásszárú ültetvények telepítésére, amivel nemcsak a fás területek bővítése a

cél, hanem a fának mint megújuló erőforrásnak a mennyiségi növelése is. Ez egyúttal lehetővé teszi az őshonos erdőállományokban a fakitermelés csökkentését és a mezővédő erdősávok, fasorok, agrárerdészeti rendszerek kiépítését. Bízom benne, hogy az erdőgazdálkodásnak ez a formája ismét megerősödik és a jövőben sikeres lesz.

Nagy munka vár a földtulajdonosokra, az erdőtulajdonosokra és az erdészeti szakemberekre. Ennek elvégzése elképzelhetetlen összefogás nélkül. Mindnyájunknak meg kell tanulni újra az erdőből, az erdővel élni, érintetlenül hagyva annak önmagát megújító képességét. Ahhoz azonban, hogy ezt megtehesük, már gyermekkorban meg kell ismerni és szeretni az erdőt. Ezért is kiemelkedő öröm számomra, hogy ezen a rendezvényen családok és gyermekek is jelen vannak.

Tisztelt jelenlévők! A 150 évvel ezelőtt született *Kaán Károly* erdőmérnök és gazdaságpolitikus gondolatait idézem. Az ő nevéhez fűződik az I. világháború utáni magyar erdőgazdálkodás újjászervezése, az Alföld fásítási programja és a korszerű állami természetvédelem megteremtése. Azt mondta: „*Gondoskodnunk kell, hogy az ország népével megszerettessük a fát és az erdőt, társadalmi akcióval biztosítsuk hazánk lakosságában az erdő megbecsülését, az erdő kultuszát.*”

Tisztelt hölgyeim és uraim! Köszönöm önöknek a magyarországi erdők érdekében végzett eddigi áldozatos munkájukat. Kívánom, hogy hivatásuk ezután is hordozza magában mindazt az örömet, amit az erdők számunkra, erdészek és egyszerű kirándulók számára nyújtani tud. Ezúton kívánok önöknek sok sikert, jó egészséget és jó munkát a mindnyájunk számára oly kedves hazai erdőkben!”

A felvezető köszöntők sorában *Mocz András*, a MEGOSZ elnöke is a pulpitusra lépett, hogy megtartsa ünnepi elnöki beszédét.

„Tisztelt alelnök úr, helyettes államtitkár urak, képviselő úr, polgármester úr, elnök urak, hölgyeim és uraim, kedves vendégeink! Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm önöket a Magán Erdőgazdálkodók Országos Szövetségének 2017. évi nagyrendezvényén, amelynek Füzer település ad otthont. Megköszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat, és tiszta szívből remélem, hogy a mai nap az erdész társadalom számára, különösen a magánerdősök számára nagy jelentőséggel bír. A felnöttek értékes szakmai napon, a gyermekek családias környezetben élménydús programokon vehetnek részt.

Felvetődik a kérdés, hogy miért ebben az időpontban és miért pont Füzéren tartjuk országos találkozónkat. Az első

felvetésre könnyű válaszolni, mivel évtizedek óta szeptember végén vagy október elején tartjuk meg rendezvényünket, immár 14. alkalommal. És hogy miért Füzerén, erre pedig azt válaszolom, hogy rendezőelvként nem csak az ország keleti és nyugati pontján, Napkoron és Somogyszobon, hanem északon és délen, az egész ország területén szeretnénk megismertetni és elismertetni a MEGOSZ tevékenységét.

Szeretnénk megszólítani lehetőség szerint minden erdőtulajdonost és minden erdőgazdálkodót.

A jelenlegi mintegy ezer fős taglétszámot duplájára vagy akár többszörösére kell növelnünk.

A stabil, nagy létszámú tagságtól befolyó tagdíjak szolgálják független szövetségünk alapfinanszírozását.

Természetesen nemcsak anyagi javakra van szükségünk, hanem arra a mérhetetlen szellemi kapacitásra is, amely bennünk, önköbben rejlik. Ahhoz, hogy gazdálkodásunkhoz meg tudjuk teremteni a megfelelően működő jogi környezetet, azt a feltételrendszert, ami a zavartalan működésünkhöz szükséges, kellenek azok a problémafelvetések, javaslatok és megoldások, amelyekkel önök rendelkeznek.

A mi feladatunk a szövetségben pedig az, hogy ezt az értékes információhalmazt rendszerezzük és áramoltassuk a gazdálkodók és a döntéshozók között. Másik oldalról megközelítve szükségünk van a tagság kontrolljára, hogy jól tesszük-e a dolgunkat, avagy sem.

Tisztelt hölgyeim és uraim! A magyar erdőgazdálkodás történetében, különösen a magán-erdőgazdálkodás területén a 2017-es év nagy jelentőséggel bír. A tavaszi parlamenti ciklus törvényalkotásában megszületett kétharmados többséggel a 2009. évi XXXVII-es törvény módosítása. Örömmel tájékoztatom önöket, hogy az előkészítési folyamatokban kart karba öltve dolgozott együtt az általam négyesfogatnak nevezett csapat: Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége, Országos Erdészeti Egyesület, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara és a Pro Silva Hungariae Egyesület.

Tisztelt hölgyeim és uraim! Ebben a törvényben észszerűen és hatékonyan érvényesülnek szektoroktól függetlenül, egységesen a gazdasági szereplők érdekei természeti értékeink megóvása és megőrzése mellett. Nem kellett, és nem kell szégyenkezniünk természetvédelmi kötelezettségeink miatt. Az elmúlt húsz évben több mint 200 000 hektár területet konzerváltunk zöld felülettel erdőtelepítésekkel.

Ez az év azért is nagy jelentőséggel bír, mert az agráriumban az erdészársadalomnak ilyen összefogására régen volt példa. Nincs vége még az évnek, és nincs vége a feladatoknak sem. A törvény szellemiségét tükröző végrehajtási rendeletek megalkotásához ugyanerre az összefogásra, ugyanerre a szellemi tőkére van szükség. Ahhoz, hogy az erdőgazdálkodók hatékonyan tudjanak működni, ahhoz, hogy a bürokrácia csökkenjen, ahhoz, hogy a korlátozások észszerűek és betarthatók legyenek, és ahhoz, hogy ne a bírságoktól kelljen rettegni, egy mindenki számára elfogadható végrehajtási rendeletgyűjtésre van szükség.

Tisztelem és becsülöm azokat a kollégákat, akik ebben a szellemben tesznek az ügyért a minisztériumban, ugyanakkor sajnálom is őket, mivel nagyon kevesen vannak a felhalmozódott feladatok ellátására. Szükségesnek látom a főosztály megerősítését, ahol legalább 3-4 főnek kellene képviselni a magán-erdőszektort, és ugyanennyinek az állami szektort. Ezzel a változással a magyar erdőgazdálkodás rangja is emelkedne.

Ez az év azért is fontos, mert március 31-ig megjelent a Vidékfejlesztési Program minden erdészeti jogcíme. Ettől az évtől van lehetőségünk elkölteni azt a több mint száz milliár-

dos összeget, amely rendelkezésre áll, és fejlődésünk záloga lehet. A Miniszterelnökség partner volt, és partner a támogatási rendeletek felülvizsgálatára és módosítására, a forrásallokációk átcsoportosítására is a források erdészeti ágazaton belüli megtartásával. Így történt ez legutóbb az erdőösítési jogcím módosításának tekintetében. Köszönjük a pozitív hozzáállást.

Ugyanakkor a kifizetésekkel és a pályázatok elbírálásával kapcsolatban szeretném, ha a Miniszterelnökség megismerné és megfogadná nagyapám mondását: *Ha adsz, akkor gyorsan adjál, mert aki gyorsan ad, az kétszer ad!*

Az erdők megélhetését, munkalehetőséget adnak olyan távoli helyein az országnak, ahol ez kincset ér, és megbecsülést vált ki. Kiemelten fontos feladatunk a nem működő magán-erdők gazdálkodásba vonása, ami nagy lehetőséget kínál, de sok-sok feladat következetes elvégzésével is jár. Ehhez az út az erdészeti szakirányítási támogatási rendszer visszaállításán keresztül vezet. Öröndetes, hogy van már önálló költségvetési sorunk, amelyben 2018-ra vonatkozóan 0 Ft szerepel, de 2019-re szeretnénk, ha 1,5–2,0 milliárd Ft szerepelhetne.

A vidéki családok igazi rezsicsökkentését pedig a tűzifa áfájának 5%-ra történő csökkentése jelentené. Ebben a folyamatban szintén segítenek bennünket stratégiai együttműködő partnereink.

Ezúton is köszönetet mondok a Földművelésügyi Minisztériumnak, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarának, kiemelt támogatóinknak, az Andreas STIHL Kft.-nek és a Valkon Kft.-nek rendezvénysorozatunk támogatásáért, amely a fenntartható erdőről, a társadalom, elsősorban a gyerekeink környezettudatos neveléséről szól. Ebben az évben még az ország több pontján, Zalaegerszegen, Ásotthalmon, Napkoron és Budapest környékén van lehetőségünk rendezvényeket tartani, az erdőgazdálkodás, a magán-erdőgazdálkodás bemutatására, társadalmi elismertségünk növelésére.

Hölgyeim és uraim! Kedves barátaim! Egy alkalommal Soltesz Miklós államtitkárral beszélgettem rendezvényeinkről, amikor is azt tanácsolta, hogy nektek erdészeknek nem csak a szakmai rendezvényeken, ami évente 10-20 alkalommal van, hanem mindennap csodát és példát kell mutatni az embereknek, a társadalomnak ahhoz, hogy megismerjék, elismerjék munkátokat. Elfogadtam a tanácsát, nap mint nap teszek érte, és arra kérem önöket, hogy csatlakozzanak hozzám, és segítsenek ebben a munkában. A magyar erdők szolgálják a magyar emberek boldogulását és boldogságát. Az erdőtulajdonosok erdei pedig szolgálják családjaik megélhetését és jólétét.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, jó szerencsét, üdv az erdészeknek!"

A MEGOSZ elnökének köszöntője után átadták a Rimler Pál-díjat. A magánerdős kitüntetést 2017-ben *dr. Somogyvári Vilmos* vehette át.

Dr. Somogyvári Vilmos 1968-ban lett Sopronban erdésztechnikus, majd 1974-ben erdőmérnök, 1980-ban a Gödöllői Egyetemen vállalatgazdálkodási szakmérnök és mérlegképes könyvelő. 1981-ben a zárttéri dántenyésztés témakörben lett a tudományok doktora, amit akadémiai díjjal is kitüntettek. 2009-től erdő- és fagazdálkodás, valamint vadgazdálkodás területén szakértő, jogosult erdészeti szakszemélyzet és vizsgabizottsági elnök. A szakmai közéletben is tevékenyen vett részt, 1974-től tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, ahol közel harminc évig helycsoporthatár volt. Tagja a Magyar Vadász kamarának 1992-től, és 2007-től a Magán Erdőtulajdonosok és Erdőgazdálkodók Országos Szövetségének. Megszerzett tudását sok területen hatékonyan kamatoztatta: 1974–1980-ig a Telki Erdő- és Vadgazdaság Gödöllői Erdészeténél fahasználati műszaki vezető, 1980 és 1982 között a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Vadbiológiai Kutató Állomás tudományos munkatársa, 1982-től 1987-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Vadbiológiai Kutató Állomás állomásvezetőjének nevezik ki, 1987–1991 között a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Állattani és Vadbiológiai

Intézet vadgazdálkodási osztályvezetőjévé léptetik elő, 1991–2007 között fakereskedelemmel, fafeldolgozással foglalkozó vállalkozás tulajdonosa, vezetője. 2007 és 2011 között a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálko-

dók Országos Szövetsége programvezetője, 2011-től 2013-ig a Vidékfejlesztési Minisztérium Vidékfejlesztési Képzési és Szaktanácsadási Intézet erdészeti és vadászati szakreferense.

2013-tól a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara vezető erdő- és vadgazdálkodási szakértője, ahol feladatai között a törvények, rendeletek véleményezése és összefoglalóinak elkészítése, konferenciák szervezése volt, valamint kiállításokon felkészítő szakmai anyagok írása, osztályértekezleteken előadások tartása, az országos erdő- és vadgazdálkodási osztály vezetőségi tagjaként a mindennapi feladatok koordinálása szerepelt. Munkássága elismeréseként 2016-ban Pro Silva Hungariae-díjban részesült.

Dr. Somogyvári Vilmos a MEGOSZ munkatársaként rendkívül sokat tett azért, hogy az erdészeti vidékfejlesztési támogatások a 2007–2013 időszakban kiírásra kerüljenek, és az elbírálás és a támogatások kifizetése minél zökkenőmentesebb legyen. Mindemellert munkája a magán-erdőgazdálkodás fejlesztésének szinte minden területére kiterjedt, a MEGOSZ tagsága és a szélesebb értelemben vett magánerdő-tulajdonosi, -gazdálkodói kör mindenkor számíthatott segítségére.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamaránál széles körű ismereteit rendkívül hatékonyan kamatoztatta, folyamatosan segítette és támogatta az erdőgazdálkodás fejlesztését, a jogszabályi környezet javítását, gazdálkodóbarátá tételét. Személye az erdőtörvényt előkészítő szakértői csoportban mindvégig meghatározó volt, számos kritikus, nehéz helyzetben segítette tovább konstruktív gondolkodásával a megakadni látszó folyamatokat. Munkásságával a magyar magán-erdőgazdálkodás fejlődésében elévülhetetlen érdemeket szerzett.

A díj átadása után *Luzsi József* korábbi MEGOSZ elnök számára adományoztak tiszteletbeli elnöki címet, ezzel ismervé el az elmúlt évtizedek alatt végzett érdekképviseleti munkáját.

Luzsi József elévülhetetlen érdemeket szerzett a MEGOSZ létrehozása, tagságának megerősítése, céljainak kidolgozása és érdekvédelmi szerepkörének hatékonnyá tétele érdekében. Tette mindezt a szakmája iránti szeretettel és nagy-nagy alázattal, mindig figyelve arra, hogy szakértelmét a MEGOSZ érdekében is kiteljesítse és tapasztalatait átadhassa. Vezetői kvalitásai átadása továbbra is érdeke a szervezetünknek, ezért Luzsi Józsefet a MEGOSZ tiszteletbeli elnökének tekinti, és a tiszteletbeli elnöki cím viselésére feljogosítja.

A Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége a 2009. évi harminchetedik törvény módosításában a közösen végzett eredményes munka maradandó emlékeként, tisztelete és nagyrabecsülése ércebe foglalt jelképeként emlékeztet adományozott: Semjén Zsoltnak, Magyarország miniszterelnök-helyettesének, Jakab Istvánnak, az Országgyűlés alelnökének, Györffy Baláznak, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnökének, *Bitay Márton Örsnek*, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, *Szalai Károlynak*, a Földművelésügyi Minisztérium volt erdészeti referensének, Zambó Péternek, az Országos Erdészeti Egyesület elnökének, *Támba Miklósnak*, a MEGOSZ volt alelnökének.

Szövetségünk nagy tisztelettel megköszöni a sok segítséget, bátorítást, a szakmai és stratégiai tanácsokat, ami nélkül az erdőtörvény jobbításába fektetett többéves munkánk nem lehetett volna eredményes. Köszönjük a személyes szerepvállalást, a kiállást az erdők, a magán-erdőtulajdonosok és gazdálkodók mellett. Ezúton egyben tolmácsoljuk az erdőtulajdonosok és gazdálkodók köszönetét is, bízva abban, hogy a törvény módosítása során sikerült olyan rendelkezéseket törvénybe iktatni, amelyek biztosítják az erdőgazdálkodási és a védelmi érdekek közötti egyensúlyt, és ezáltal a magyar magán-erdőgazdálkodás elfoglalhatja megérdemelt helyét a vidéki gazdálkodásban.

(Folytatjuk)

Forrás: MEGOSZ, Erdészeti Lapok/OEE
Szerkesztette és képek: **Nagy László**